

[Dohrmann.]

støttelsen bliver mindre, hvis jobbet ikke er varigt, og fortjenesten mindre end på den forrige arbejdsplads.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (22/8 75):

I forbindelse med besvarelsen af det stillede spørgsmål har jeg fra arbejdsdirektoratet fået oplyst, at der ikke i direktoratet er modtaget indberetninger om, at firmaer, der har henvendt sig til arbejdsformidlingskontorerne, ikke har fået den ønskede arbejdskraft.

Inden for visse fagområder er der imidlertid på nuværende tidspunkt fuld beskæftigelse (f. eks. svejsere), hvilket kan tænkes at give anledning til, at nogle firmaer har haft visse vanskeligheder ved at få anvist den ønskede arbejdskraft.

I sådanne tilfælde, hvor der stilles særlige krav til uddannelse for at kunne udføre et bestemt arbejde, vil det oftest ikke være muligt for arbejdsformidlingen at anvise arbejdskraft fra andre fagområder.

Hertil kommer, at det står en ledig, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse eller henvist fra socialforvaltningen, frit for at modtage tilbudt arbejde. Dette kan i visse tilfælde udadtil give anledning til misforståelser, hvis den pågældende har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende.

I spørgsmålets begrundelse anføres det, at årsagen til, at ledige vægrer sig ved at overtage tilbudt arbejde, kan være, at understøttelsen bliver mindre, hvis arbejdet ikke er varigt, og fortjenesten mindre end på den forrige arbejdsplads. Det må da erkendes, at en sådan risiko foreligger. Det er imidlertid min opfattelse, at denne risiko er formindsket i forbindelse med de pr. 4. juli 1975 fastsatte nye beregningsregler. I henhold til disse regler skal en ny beregning af grundlaget for udbetaling af arbejdsløhedsdagpenge foretages efter en uafbrudt arbejdsperiode af mindst 13 ugers/3 måneders varighed på grundlag af indtægten i de sidste 5 uger af 13 ugers perioden. Tidligere skulle en ny beregning af dagpenge foretages efter 5 ugers uafbrudt arbejdsperiode.

De for mig foreliggende oplysninger giver mig ikke anledning til at fremsætte forslag til lovændring.

Af *Poulsgaard* (FP) til ministeren for kulturelle anliggender (15/8 75):

„Vil ministeren oplyse, hvor stort det samlede tilskud (fra kulturministeriet og kommunen) er til kvindefestivalen i København i Fælledparken den 23.-24. august d. å., samt hvad nytte samfundet har af festivalen?“

(Spm. nr. 322).

Begrundelse.

Skatteyderne har lige betalt en stor regning for en såkaldt kvindekongres. Når man i dagspressen har læst deltagernes mening om kongressen, var den nok ikke pengene værd.

I en tid, hvor arbejdsløsheden er stigende, mener spørgeren, at vi må bortskære den slags overflødige udgifter. Derfor stilles spørgsmålet, og jeg håber, at ministeren vil tage initiativ til, at det bliver den sidste festival, skatteborgerne kommer til at finansiere.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (25/8 75):

Ministeriet for kulturelle anliggender har af en rådighedssum ydet et tilskud på 10.000 kr. til „Kvindefestivalen 1975“. Før beslutningen herom blev truffet, var det oplyst, at Københavns kommune havde givet tilsagn om et tilskud på 20.000 kr. Budgettet for festivalen var på 67.500 kr.

Af ansøgningen fremgik det, at arrangementet skulle omfatte sang, oplæsning og taler fra en scene og opstillede telte. De medvirkende kunstnere var dels danske, dels udenlandske, især kunstnere fra de andre nordiske lande. Der opstilledes endvidere boder med kvindelitteratur og med information om danske kvindebevægelser og deres virksomhed. Alle kunstnere medvirkede gratis, men fik transportomkostninger dækket.

En lignende kvindefestival i 1974, hvortil ministeriet ikke ydede støtte, samlede et meget stort publikum (det er opgivet, at der efter politiets skøn deltog ca. 30.000 mennesker).

Det har efter ministeriets opfattelse betydning, at der gennem et arrangement som „Kvindefestival 1975“ spredes oplysning om de vigtige problemer omkring kvindernes stilling i samfundet. Da arrangementet